

dem at overvære Forestillingen, og det er dem, som have angivet, at Grunden dertil har været den, at Billetterne i større eller mindre Omfang have været optagne af Billetstjuerne. Det kan i større eller mindre Omfang være sandt, at dette har været Grunden dertil, og jeg skal for mit Vedkommende, især efter hvad der nu er fremkommet, søge Oplysning om, hvorledes Forholdet egentlig stiller sig, men jeg skal slutte med den Bemærkning, at jeg paa ingen Maade tror, at dette Forhold, hvorledes man end ordner det, staar i virkelig Forbindelse med Spørgsmaalet om en let Afgang for de Personer, som have ondt ved at betale de højere Priser; thi overfor disse Personer er det af forsvindende Natur.

Winther: Ligesom den høitærede Minister hørte jeg med stor Interesse det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) angaaende Theatrets Virksomhed som folkelig Dannelses-Anstalt; men naar det ærede Medlem satte dette i Forbindelse med det her foreliggende Uendningsforflag, saa forekommer det mig, at han gaar for vidt. Det er min Overbevisning, at Theatrets Virksomhed ikke i mindste Maade skades ved dette Forslags Vedtagelse. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad ogsaa den ærede Minister antydede, at der i Budgettet for næste Aar er stillet større Krav til Lønning for udmærkede Kunstnere, og han fandt, at dette var økonomisk rigtigt. Vort Forslag gaar ikke ud paa at kritisere dette Budget eller i mindste Maade at gjøre dets Vedtagelse umuligt. Naar man betragter det Overskud, som har været i tidligere Aar, og det, som vil fremkomme efter det foreliggende Budget, vil man se, at det fra flere Tusinde Rigsdaler synker ned til at blive omtrent 350 Rd. Derimod har jeg ikke gjort nogen Indvending. Jeg for mit Vedkommende kan som Medlem af Mindretallet ikke have Noget imod et saadant Tilskud som Bederlag til de Kunstnere, der arbeide til Forherligelse af denne Dannelsesanstalt; det, vi have været imod, det er noget ganske Andet. Den ærede Minister mente, at den Gang, Loven om det femaarige Tilskud blev vedtagen, var dermed denne Sag slaaet ned. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg og flere med mig den Gang toge det Forbehold, at vi til enhver Tid vilde prøve paa at faae fjernet Følgerne af det da foreliggende Forslag, der gik ud paa at danne et Institut med særlige Fonds paa samme Tid, som vi her i Thinget i det Mindste fra den Side, til hvilken jeg hører, gjøre, hvad vi kunne, for at fjerne Institutter med særlige Fonds. Der er noget Selvmodsfigende i, at vi arbeide paa at faae de særlige Fonds inddragne i Statskassen og saa samtidig lave et nyt Institut med særlige Fonds. Efterhaanden er der opfanlet en Formue paa omtrent 100,000 Rd. som en særlig Fond for The-

atret. Det er dette, jeg er imod, men vi ere ikke imod, at Theatret virker paa en saadan Maade, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds ønsker, og som ogsaa jeg anser for ønskelig. I Øvrigt skal jeg ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, om Theatret i Fremtiden skal være en Statsanstalt eller ikke, thi det ligger jo aldeles ikke for i dette Dieblif. Disse ere altsaa mine Beveeggrunde til at være med til at stille det foreliggende Uendningsforflag. Det er en aldeles loyal Fremgangsmaade. Vi gjorde vor Modstand, den Gang Loven blev vedtagen, og sagde strax: I maa ikke tro, at vi dermed ere knækkede, nei, vi skulle prøve paa at komme igjen! Deri have vi ærlig holdt Ord, og jeg for min Part skal i alt Fald blive ved dermed. Theatret kan gaa sin gode Gang aldeles uforstyrret, enten vi bevilge disse 20,000 Rd. eller ikke; thi det har en særlig Fond paa omtrent 100,000 Rd., som det kan tage af, hvis dets Budget ikke skal slaas til, og dets Budget viser jo endogfsaa et Overskud (A. H. Nielsen: Ja, der vil blive et Overskud af 12,000 Rd.!). Nei! Saa Meget er det ikke, det er ikke Mere end omtrent 300 Rd., der er budgetteret som Overskud. Men i Virkeligheden vil altsaa Theatret ikke i det kommende Finansaar ansøges af, at dette Beløb undbrages det. — Et andet Punkt, hvorom jeg vil tillade mig en Bemærkning, er Institutterne med særlige Fonds og Spørgsmaalet om deres Inddragelse i Statskassen. Jeg finder mig foranlediget dertil ved nogle Yttringer af den ærede Minister og tillige ved nogle Bemærkninger af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer). Den ærede Minister troede, at man med Tillid kunde se Ministeren som hidtil varetage Anvendelsen af disse Midler i Forbindelse med Rigsdagen, selv om den særlige Stilling af disse Fonds beholdtes. Derimod har jeg ikke noget Videre at indvende, thi da Rigsdagen har sin Haand fri til at gribe ind, kan man jo ikke sige, at det er en Umulighed for den at varetage, hvad der efter dens Mening til enhver Tid er til Statens Lære i saa Henseende. Men naar nu den ærede Minister siger, at vi kunne have Tillid til Ministeriet i saa Henseende, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at Forholdet mellem Ministeriet og Rigsdagen ikke er, konstitutionelt taget, saaledes, at dette er en Selsølg. Jeg tror, at Rigsdagen og navnlig Folkethinget i den Retning mere maa stole paa sig selv, og at det ikke kan siges, at Folkethinget naturligen kan have Tillid til Ministeriet i den Henseende. Dette ligger i de politiske Forhold, som jeg forresten ikke videre skal indlade mig paa. Men naar den ærede Minister syntes at antyde, at den Opgave, der tænkes eller antydedes at kunne blive stillet til en parlamentarisk Kommission — hvilket kan ses af nogle Antydninger i Betænkningen — vilde blive altfor vidtgaaende, og naar han troede, at det tilbøds vilde